

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr.

V administraciji prejemam velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravništvo in ekspedijer v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-števil. 74.

Štev. 154.

V Ljubljani, v ponedeljek 11. julija 1898.

Letnik XXVI

Panslavizem in Mažari.

Nobene stvari se Mažari tako ne boje, kakor panslavizma. Če se sestaneta dva Slovaka ali Hrvata ter razgovarjata o politiki, je za Mažara že preveč ter precej sklepa na panslavistično zaroto. Če Slovak zahteva, da se mu beseda božja oznanja v njegovem jeziku in da se mu otroci podučujejo v materinskem jeziku, tega proglasijo nemudoma za panslavista ter ga ugonobe, če le morejo. Zategadelj so cerkvene občine tako razdelili, da so Slovaki v njih povsodi v manjšini, a iz sol so izgnali že zdavnej vse domoljubne in poštene učitelje ter jih nadomestili z mažarskimi sleparji. Ravno tako postopajo z ogerskimi Srbi, a z Malorusi pa še mnoge huje. Vsak pravičen slovanski glas na Ogorskem proglašajo Mažari kot izdajalstvo za ogersko državo. A Palackega slavije v Pragi jih je pa še posebno razburilo in zdaj vpijejo na Avstrijo, kako je mogla dovoliti tako strašansko zaroto proti obstanku Avstro-Ogerske, a Mažari mislijo v bodoče vse take pojave zadušiti. Državna oblast bode morala poskrbeti, da se Hrvati, Srbi, Slovaki in Malorusi ne bodo nikdar več zbirali zunaj ogerske države ter tamkaj kovali zarote proti mažarskemu narodu. In že priporočajo ti, sicer tako slavljani (!) mažarski liberalci za zbor tako postavijo, da bode precej vsak ogerski državljani, razume se slovanske ali rumunske narodnosti, čim bode spregovoril v kakšni skupščini besedo proti Mažarom za slobodo svojega naroda, na temelju njenem, čim se povrne na Ogersko, vjet in postavljen pred dotično sodnijo radi hujškanja proti državi. Jeden list pa celo zatrjuje, da Mažari ne bodo prej varni panslavizma, dokler Ogerska ne dobi svoje lastne vojske, s katero bode mogla zatreti vse take protidržavne iz-

jave. Iz tega se vidi, da je mažarskim društvom zares zavladal pravi »furor mažaricus« in da v svojem besnilu proti sodržavljanom slovanske narodnosti ne poznajo nobene mere več. A od kod dohaja ta »furor mažaricus«? Slaba vest ga provzročuje. Mažari dobro vedo, kaj so že hudega storili svojim slovanskim sodržavljanom z groznim zatiranjem njihove narodnosti, ali da jih zatreti ne morejo, nego da se le ti, vsi preporejeni po slovanski vzajemnosti vedno krepkeje vzdigujejo, in da mora priti za mažarsko obest huda kazen prej ali slej od slovanske strani. To bi radi zabranili, toda preslabi so že zdaj, a kaj šele bode, ko se Slovanstvo še bolje zavé svoje dolžnosti. Oni se groze Slovanom s postavami in z vojsko. Res je, da morejo Mažari tako postaviti, s katero bi mogli Slovane še bolje tlačiti, v svojem zboru brez vsake zapreke skovati, saj se ne bi našel za zdaj nobeden protivnik. Toda vprašanje je, kako dolgo bi mogli Mažari rabiti to postavijo za svoje svrhe, kajti tudi nasilstvo se more popeti do neke višine ter more trajati samo nekaj časa, potem pa mora po naravnih postavah nastopiti reakcija. A kar govorijo o vojski, s katero bi radi zatrli vsako slovansko mišljenje na Ogorskem, je pa račun brez krčmarja, kajti ta vojska, o kateri Mažari toliko sanjarijo, ne more nikdar biti mažarska, ker je večina ogerskih prebivalcev nemažarske narodnosti. Mažari si sicer umišljajo, da so v večini, toda statistika dokazuje nasprotno. — Na takšno vojsko, v katerej samej ne bi bilo sloge, se Mažari ne bi mogli naslanjati, pa bi se njihovo zlobno delo moralo samo od sebe izjaloviti in sicer na njihovo škodo. Ali morda mislijo Mažari, da je v Hrvatu, Srbu, Slovaku, Malorusu in Rumunu zamrta že vsaka samosvest, da bode pomagal zatirati svoje sonarodnjake na povelje ma-

žarsko? Preveč je že probujena narodna samosvest pri teh narodnostih, da bi se dale na tako lahak način zlorabiti po željah mažarskih šovinistov.

Mažaru je že vsak Slovan panslavist, če ne prisega na mažarsko hegemonijo nad nemažarskimi narodi na Ogorskem. Slovan sploh po mnenju Mažarov ne sme biti sloboden človek, saj to mnenje izražujejo že v svoji izreki: nem ember Tot t. j. Slovak ni človek. Mažar si prisvaja zares neko večjo moč nad drugimi ne samo v političnem, nego tudi v zasebnem življenju; povsodi se vidi neka ošabnost, nadutost in oholost. On se smatra gospodarjem na celim Ogorskem, a v največjem času posega tudi že čez meje te kraljevine, ter zahteva tudi že od Hrvata isto pokornost, kakor od Slovaka. Da celo Dalmacijo zahteva zase, ali le pod pogojem, da bodo Dalmatinci dobri »mažarski« mornarji, kajti njih potrebujejo za svoje brodovje, ker Mažar ni bil in ne bode nikdar dober mornar. Vidi se, kako daleč sega že ta mažarska predrznost, da si želi podložnosti tudi dalmatinskih Hrvatov, da bi jih mogel rabiti v svoje svrhe. Tedaj vse, kar živi na zemljišču ogerske krone, vse mora priznavati mažarsko gospodstvo, mora se smatrati za Mažara ter njemu samemu v vsakem pogledu tlako delati. A če se kdo temu protivi, tega je treba ugonobiti, ker je sovražnik države mažarske. In to bi moral Slovan vse dragovoljno prenašati, nikdar se javljati iz svoje domovine, a še manje družiti s svojimi soplemeniki, dočim je Mažaru vse slobodno, pozdravljati Turke, bratiti se z njimi, pošiljati častne sablje ter se družiti z njimi v zatiranju Slovanstva. In ta narod si prisvaja neko prvenstvo na iztoku ter zahteva, da bode njegova kultura (!) razsvetljevala iztok ter počasi zbližala

LISTEK.

Pravljica iz devete dežele.

Angleški spisal Mark Twain.

(Konec.)

II.

Mladi kralj je ljubil lov z vso dušo. Spomladi je jezdil nekega dne s sokolom in psom v družbi svojih plemičev na daljni lov. Polagoma se oddalji od njih ter pride v silno gost gozd, kjer se zgubi. Jezdi sem ter tja, sprva z velikim nado, potem pa ves obupan. Mrak se približa in še blodi po tej samotni, zapuščeni pokrajini. Tedaj se pa zgodi nesreča! V temi zaide s konjem v neko goščo ter se prevrne čez skalnati obronek. Konj si je zlomil vrat, jezdec pa nogo. Ubogi kralj je ležal na tleh in trpel grozne bolečine in vsaka ura se mu zdi dolga kakor mesec. Pritiska svoje uho na tla, da bi slišal, če ni koga blizu, ki bi mu pomagal, toda zaslíhal ni ničesa, niti lovskega roga, niti lajanja kakega psa. Naposled obupa in reče: »Naj pride torej smrt, ko mora že priti!«

Ravno ko se je vzdignil, se zasliši sladko petje slavčeve v temno noč.

»Rešen!« zakliče kralj. »Rešen! Sveta ptica je in prorokovanje se bode spolnilo. Bog sam me je varoval pred napačno izvolitvijo!«

Komaj je brzdal preveliko svoje veselje, komaj se je mogel dovolj zahvaliti. Vsak hip je menil, da čuje korake prihajajočega rešitelja, toda vselej je bil prevarjen, rešenika ni bilo. Leno so se vlekli ure dalje, nikogar ni bilo, čeravno je sveta ptica še vedno prepevala lepe svoje pesmi. Že je hotel prokleti svojo izvolitev, toda še je potrpel. Proti jutru so utihnili slavčevi glasovi. Prišlo je jutro in z njim žeja in lakota, a pomoči nobene. Bilo je vedno svitlejše. Naposled prekolne kralj slavca.

Sedaj se začuje drozgov glas iz goščave. Kralj pravi sam pri sebi: »To je bila prava ptica; napačno sem volil, zdaj bode prišel rešenik!«

Toda njega ni bilo. Nezavest, ki je trpela več ur, ga je obšla. Ko se zopet zavé, začuje škranjca. Čisto brezčutno ga je poslušal. Nič več ni veroval na preroške besede. »Ti ptiči,« je dejal, »ne morejo nič pomagati. Jaz in moja hiša in moj narod smo zgubljeni!«

Obrne se, da bi umrl, kajti vsled lakote, žeje in bolečin je popolnoma oslabil in že je čutil, da se mu bliža konec. Saj si je tudi želel smrti, da bi bile vse bolečine pri kraju. Cele ure je zopet

ležal nezavest, potem se vnove zavé. Jutro tretjega dne je napočilo. Oh, svet se je zdel tako lep tem umirajočim očem. Srčno zaželi, da bi še živel, in iz duše njegove puhti goreča molitev v nebo, proseča, da bi mu bil Bog milosten ter mu dodelil srečo, videti še jedenkrat dom in prijatelje. V tem hipu se začuje od daleč tih krik. Oh, kako neizrekljivo ljubo je zaslíhalo poželjivo njegovo uho iz daljine se glaseči: I — a! — I — a! — — I — a!

»Ta, da ta glas je najljubeznivejši, tisočkrat ljubkejši kot glas slavčev, drozgov, škrančev, ker on ne prinaša le upanje, ampak gotovo tudi pomoči. Zdaj sem rešen! Posvečeni pevec se je sam izvolil, kakor je preročišče obljubilo. Prerokba se je spolnila in moje življenje, moja hiša, moje ljudstvo je rešeno. Od danes naprej bodi osel posvečen!«

Posvečeni glasovi so prihajali vedno bližje, vedno krepkejši; vedno bolj ljubeznjivo so doneli na kraljevo uho. Naposled pride vrli mali osel, ki je zelišča išoč z glasnim vikom okrog blodil, in ko uzre začuden sivec poginolega konja, pride zraven ter radovedno ponoslja mrliča. Kralj se mu dobrika ter poklekne pred njim. Z velikim trudom in med velikimi bolečinami se vspne na osličev hrbet ter se pri tem krepko drži za dolga

ga z zapadom. — Bog nas varuj takih prosvetiteljev, saj smo se Jugoslovani komaj otresli turškega jarma, pa da ga zamenimo z enakim, z mažarskim. To ne more in ne sme biti nikdar, za to mora skrbeti celo Slovanstvo, ki se je pri krasni svečanosti v Pragi tako lepo izjavilo o slovanski vzajemnosti. Slovan že po svoji naravi ne more pretiti obstanku avstro-ogerske države, ker je bil vselej veren in zvest podanik svojega vladarja, pač pa se bode odločno tudi zanaprej boril proti nepravilni hegemoniji Nemca in Mažara, ki oba hočeta, da jima bode Slovan helot. Toda helotstva so se Slovani naveličali, zdaj hočejo biti jednaki s svojimi dosedanjimi tlačitelji in to bodo tudi dosegli v kljub vsem mahinacijam mažarskim in nemškim. Slovan gré na dan in nikdar več ga ne spravite pod jarem, pod katerem je toliko časa zdihoval.

Politični pregled.

V Ljubljani, 11. julija.

Načrti grofa Thuna v jezikovnem vprašanju. Minule dni se je mnogo govorilo in pisalo o tolmačih, ki jih baje namerava nastaviti Thunova vlada pri sodiščih na Češkem in Moravskem in tako ustreči jezikovnim potrebam obeh narodnostij v deželah češke krone. Da s tem niti jedni niti drugi narodnosti ne bode ustrezno, smo že dokazali in so tudi češki listi najostreje obsojali tako nakano. Sedaj se je pa pokazalo, da grof Thun sploh ni nameraval nastaviti tolmačev, marveč konceptne uradnike. O tem piše glasilo posl. Stranskega »Lidove Noviny« meji drugim nastopno: Grof Thun nikakor ni nameraval uvesti tolmačev, ker je načelno proti tej sodnijski navadi in ker sam naglašja, da so se ji opravičeno protivili Čehi in Nemci. Grof Thun zastopa jedino to stališče, da mora sodišče v gotovih okrajih uradovati le v enem jeziku, bodisi v češkem ali nemškem. Prideljen pa mora biti temu sodišču konceptni uradnik, ki ni več le samo obeh deželnih jezikov, marveč mora tudi kot strokovnjak pravilno preložiti pismene rešitve. Pri ustnih razpravah, pri katerih treba zaslišati vsako stranko v njenem jeziku, ima ta konceptni uradnik v senatu sedež in glas. Ta uradnik se toraj ne bo pečal samo s prelaganjem vlog in posredovanjem mej strankami, marveč bo tudi reševal vloge kakor drugi uradniki. S tako preosnovo, ako se res izvrši, bodo Čehi najbrže zadovoljni in tudi Nemci nimajo vzroka, da bi jej nasprotovali.

Nov opomn avstrijskim Nemcem. Že nekaterekrat oglasili so se razni listi v rajhu ter posegli v boj, ki se bije mej avstrijskimi Slovani in Nemci. Umevno je, da ti listi ne pišejo v Slovanom prijaznem smislu, vendar pa tudi ne prizanašajo svojim bratcem ter jih opetovano roté, naj nekoliko treznejše presojajo splošni položaj. Kaj jih je prav za prav napotilo do tega in ali je morda to res čista želja po močni in trdni Avstriji, kar tolikrat naglašajo, je seveda vprašanje, ki se sedaj še ne da rešiti. Posebno nujno opo-

njegova ušesa. Osel pa je capal dalje z glasnim krikom in vikom ter je nesel kralja, on osel, in ga prinesel v kočio mlade kmečke deklice. Položi ga na postelj, pokrepča ga s kozjim mlekom ter hiti potem ven, da naznani poročilo ljudem, ki so po gozdu kralja iskali.

Kralj je ozdravel. Prvo njegovo delo je bilo, da razglasi svetost in nedotakljivost oslov; drugo njegovo delo je bilo, da postavi osla, ki ga je rešil, za najvišjega svojega ministra; tretjič je ukazal uničiti vse kipe in podobe slavčeve po celi deželi ter jih nadomestiti z oslovskimi; in četrto je bilo, da je naznanil, da povzdigne kmečko dekle v kraljico, ko bode stara petnajst let.

In držal je moško besedo svojo...

To je pravljica o deveti deželi. To nam tudi pojasni, zakaj krasi tam stare zidove in vrata oslova podoba. Pojasni nam to tudi, zakaj je bil tam več stoletij vedno osel prvi minister, kar se godi navadno še sedaj tudi po družih kabinetih. Slednjič nam to razjasni, zakaj so se v tem malem kraljestvu več stoletij vse večje pesmi, vsi večji govori, vse večje knjige, vse očitne slovesnosti in vsi državni razglasi pričeli z glasovi: »I—a! — — I—a! — — I—a!«

zarja naše Prusake zopet zadnja »Post«, ki najpreje nekoliko poseže nazaj v zgodovino narodnostnega boja v Avstriji, potem pa naglašja važnost včerajšnjega dne, ko so se sošli nemški zastopniki k skupnemu posvetovanju o tem, ali naj se odzovejo povabilu grofa Thuna ali ne. »Ako se nemški voditelji leveice odločijo za to, da se udeležijo prostih razgovorov v svrhu odstranitve jezikovnega boja,« glasi se v tem listu, »za kar je pokazal grof Thun svojo resno voljo, potem se lahko še vse popravi in sklene časten mir. Ako se pa to ne zgodi, potem bo in mora zmagovati tok, ki potrebuje radikalnih protisredstev. V nevarnosti je obstoj parlamenta, čegar dnevi so šteti in ki se gotovo razpusti, ako se stvar ne reši ugodno, koncem julija ali pa začetkom avgusta. Poprej se morda še jedenkrat poskusi s sedanjim državnim zborom, toda to bo vsekako zadnji poskus, kateremu sledi razpust in sprememba ustave. Negativen sklep lahko uniči vse, kar se je razvilo tekom štirih stoletij« — S temi besedami se namigava nemškimi voditelji, naj dajo slovo svoji trmi in slušajo glas voditelja notranje avstrijske politike.

V francoski poslanski zbornici se je pojavil v soboto majhen škandalček, kakoršnih je v tej zbornici več. Na dnevnem redu bila je verifikacija volitev. Mej izvoljenimi, katerih volitvi se je ugovarjalo, je tudi bivši minister za javna dela Turrel. Odsek je predlagal, naj se volitev odobri. Toda proti temu predlogu je nastopil poslanec Le Hérisse. Dokazoval je, da je s podlimi sredstvi premagal svojega protikandidata majorja Berlioza, ker je kot minister imel vstop v vojno ministerstvo in si iz tajnih majorjevih listin nabral snov za lažnjive obtožbe, ki jih je potem celo obelodanil v nekem listu. Tajil pa je eksminister, da bi bil pisal dotični članek. Vsled tega govornik podpre svoje dokaze s tem, da privleče iz žepa rokopis dotičnega članka, ki ga pokaže nasprotniku Turrelu. Pokazalo se je, da je res njegova pisava, in bled ter tresoč se je izjavil Turrel, da bo sam glasoval za razveljavljenje svoje izvolitve. Njegovemu vzgledu je sledila večina poslancev in volitev je bila razveljavljena, na kar je Turrel ostavil zbornico, kjer je moral prečuti dovolj grenkih, mej drugim: »Pojdite vén, predno vas vèn vržemo«, »človek, ki ne pozna časti, ne sme biti poslanec« in druge take lepe izreke. To je zopet nov dokaz, koliko gnjilobe je v višjih francoskih krogih.

Cerkveni letopis.

Knezoškof dr. Anton Jeglič v svoji rojstni župniji.

Begunjska fara danes se raduje, Vladiko, domačina počastuje; Zato naj krepko zadoni mu slava, Odmeva naj od Stola in Triglava! Napis na slavoloku v Bégunjah.

I. Sprejem. Kak izpremen, kako svidenje. Apostol na slovanskem jugu in misijonar bosanski vrača se na Kranjsko med rojake Slovence kot knez in vladika.

Rojstna vas Bégunje, kjer mu je tekla zibelka in kjer je preživel leta rosne mladosti, sprejema ga s ponosom kot svojega. Njegovi sovrstniki, s katerimi je hodil v vaško šolo, spominjajo se dobro, kako je »Pogorelčkov Tonej« še kot majhen učenec kazal v marljivosti in vedenju, da postane kaj več. In res je dosegel nenavadno visoko cerkveno dostojanstvo, katero mu je poleg njegovih vednosti, izkušenj in zaslug naklonila — božja previdnost. Od Boga nam je dan, to ve Presvetli sam in to vemo tudi mi. Proslavljena je zopet naša domovina, odlikovana zlasti gorenjska stran.

V saboto 2. julija nam je prinesel vlak ob polu šesti uri zvečer tega predragega gosta. Na kolodvoru v Lescah ga pozdravi radoliški okrajni glavar Oskar vitez Kaltenegger, leški župnik — svetnik Friderik Hudovernik, občinska predstojnika leški in begunjski z odborniki. Od tu se vije slavnostna pot v tri četrt ure oddaljene Bégunje. Slavolok se vrsti za slavolokom, vzradoščeno ljudstvo kleči poleg okinčanih hiš in prejema sveti blagoslov, vedno bližje se vidi domača farna cerkev in njen mogočni zvonik. Bronasti kolós s svojimi 32 stoti poje tako slovesno, da kar šumi med zidovjem. Navdušeno in presrečno sprejet stopi Presvetli v svetišče, kamor je nekda kot pobožen mladeneč zahajal tako rad in kjer je opravil kot

novomašnik leta 1872 Najsvetejšemu prvo daritev. A sedaj ga dičijo znamenja višje-pastirska. Prištet je vladarjem in knezom sv. Cerkve.

II. Slovesnost v farni cerkvi. V nedeljo 3. julija se je ob deveti uri dopoldne gibal veličasten sprevod iz župnišča. Presvetli stopa obdan z radoliško dekanijsko duhovščino v begunjsko farno cerkev. Mnogobrojno ljudstvo ponosno zre v jasni obraz svojemu rojaku, kateremu

Mitra kinča sveto glavo,

Papež piše: Ljubi brat!

Vmes pa doni iz visokega stolpa širokih lin veličastno zvonjenje, proslavljajoče v vbranem kvart sekstakordu (c-f-a-c) nenavadni dan. Kdo bi mogel opisati to radost, to veselje! In ko pride sprevod v okrašeno in razsvetljeno cerkev: — tedaj se oglasi na koru kraljica glasbenega orodja. V šumečih jubilacijah odmevajo njeni akordi po svetih prostorih. Vse je živo, vse poje. Noben glas, od pritlikovca do orjaka, noče zaostajati, vse tekmuje med seboj. O le pojite ve piščali, šibke in krepke, nežne in mogočne! Posegajte vmes tudi vi gromeči topiči, da se pretresa cerkveni strop, kajti danes je v naši sredi tisti, katerega je sprejela sv. Cerkev pri tukajšnjem krstnem kamnu za svojega otroka a vpisala ga sedaj v zbor apostolski.

Govor, ki ga je imel vladika po sv. maši, bil je ognjevit. Raz lice mu je plapolal plamen, katerega vžiga v njem sv. Duh. Tako more govoriti mož, ki je v dnu duše prepričan o svojem vzvišenem poklicu in je pripravljen tudi s svojo srčno krvijo spričati to, kar oznanjuje njegova beseda.

Razveseljeni otroci, katerih je potrdil Presvetli 162 v sv. veri, ravno tako njih botri in botre ne bodo pozabili tega veselega dne nikdar v svojem življenju.

Pri obedu se je domači g. župnik v izborni napitnici zahvalil škofu za časten obisk. Spominjajoč se besedi:

Dežela ljuba kje ležiš?

Ki jezik moj mi govoriš,

Kjer znanci moji še živé,

Prijatli moj v grobih spe...

obrača to pesniško vrstico na Presvetlega, ki se je vrnil v domovino nazaj. Nekaj znancev je dobil še živih, več jih pogreša. Toda vsi, kolikor nas je, sprejemamo ga s presrečnim veseljem, obetamo mu vdanost, zvestobo in pokorščino. (Konec sledi.)

Dnevne novice.

V Ljubljani, 11. julija.

(Splošni shod slovenskih odvetnikov in notarjev, odvetniških in notarskih kandidatov.) Pripravljalni odbor je razposlal naslednja vabila na ta shod: Vaše blagorodje! Na mnogostransko željo, da stan slovenskih odvetnikov in notarjev označi svoje stališče zastran obrambe slovenskega jezika, kojemu se je zadnji čas odrekla polna veljava sodnega jezika, in v namen, da se naš stan sploh organizuje, čast nam je, Vas uljudno vabiti na splošni shod slovenskih odvetnikov in notarjev, odvetniških in notarskih kandidatov, ki se bode vršil v Ljubljani v veliki dvorani »Narodnega doma v nedeljo dne 17. julija t. l. točno ob polu 12. uri dopoldne. Posvetovanju in sklepanju bode sledeči dnevni red: 1. Poročilo o izključenju slovenskega jezika, kakor razpravnega jezika pri c. kr. višji deželni sodniji v Gradcu. 2. Nasveti in sklepanja, kako pripomoči slovenščini do popolne ravnopravnosti v uradih. 3. Nasveti in sklepanja o ustanovitvi višje deželne sodnije v Ljubljani ter o korakih, ki naj se storé v ta namen. 4. Nasveti in sklepi za varstvo interesov slovenskih odvetnikov in notarjev posebno o ustanovitvi zveze vseh slovenskih odvetnikov in zveze vseh slovenskih notarjev. — V Ljubljani, dne 7. julija 1898. — Lovro Baš, Ivan Gogola, dr. Gustav Gregorin, dr. Matija Hudnik, dr. Valentin Krisper, dr. Josip Kušar, dr. Danilo Majaron, dr. Alfonz Mosche, dr. Fran Munda, dr. Franc Papež, Ivan Plantan, dr. Makso Pirc, dr. Otokar Ribač, dr. Franc Stor, dr. Ivan Šusteršič, dr. Ivan Tavčar, dr. Fran Tekavčič.

(Imenovan je) poveljnik tukajšnje pehotne brigade, pl. Sterzi, domobranskim divizionarjem v Jožefovem na Češkem.

(Zlata maša.) Včeraj je v stolnici slovesno obhajal preč. gosp. kanonik Andrej Zamejic svojo zlato mašo ob azistenciji gg. stolnih kanonikov.

Hvaležni učenci njegovi so zlatomašniku ob tej priliki poklonili lepo mašno knjigo, sopek in zlatomašno palico. — V soboto zvečer je priredilo pevsko društvo »Slavec« zlatomašniku svojemu ustanovnemu članu lepo serenado. Pevci so izborni zapeli tri lepe pesmi.

(Birmovanje.) Presvetli knez in škof lavantinski je včeraj prišel svoje četrto letošnje kano nično obiskanje in birmo in sicer sedaj v ljutomerskem dekanatu, odkoder se 17. t. m. vrne v Maribor.

(Zrelostnega izpita na novomeški gimnaziji) se je udeležilo 20 osmošolcev. Dva sta dovršila izpit z odliko, dvanajst jih je dobilo prvi red, pet jih ponovi preskušnjo po počitnicah, jeden pa čez jedno leto.

(Iz Komende.) Dne 5 t. m. praznoval je g. Andrej Stritar, umirovljeni duhovnik, petdesetletnico svojega mašništva v Mostah, podružnici komenske fare, kjer prebiva že nad 25 let. Zavoljo slepote je moral blagi gospod v pokoj, in sedaj že veliko let svojo nadlogo prav mirno in popolnoma udano v voljo božjo prenaša. Ko bi bil zdrav, bi se bil gotovo rad s slovesno službo božjo ta dan zahvalil Bogu za vse dobrote, katere je vsa leta od njega prejel. Zaradi poprej omenjene nadloge pa je na tistem praznoval ta izvanredno redki dogodek. Želja vseh njegovih znancev in prijateljev pa je: Bog mu daj, še sicer čvrstemu na telesu, še mnogo let v skromni tihoti živeti, dokler mu ne podeli zasluženega plačila in nebesih.

(Iz Suhora): Dne 5. julija se je peljal skozi našo župnijo v sosednje Drage presvetli biskup križki Julij Drohobeczky na kanonično vizitacijo. Grko-katoliki so komaj pričakovali dneva, da bi sijajno sprejeli svojega novega vladiko. A tudi Suhorci niso zaostali. Ko je naznanjal gromoviti strel topičev in potrkavanje zvonov, da se že bliža cerkveni dostojanstvenik, hitelo je vse naproti premilostljivemu škofu, pozdravljajoč ga že od daleč z »Živio!« »Slava!« Stopivšega pri slavoloku iz kočije pozdravi domači dušni pastir gosp. Jak. Pavlovčič prav iskreno v imenu cele suhorske župnije. Na toliki prisrčnosti se presvetli vladika s solzami v očeh prav toplo zahvali, povdarjajoč, če prav se ločimo po obredih, vendar smo vsi bratje in sestre prave rimske cerkve ter vsi otroci jednega Očeta nebeškega. Naudušenje je bilo veliko. Sedaj še obišče vladika, spremljan od štirih prečast. svojih duhovnikov, našo lepo ozaljšano cerkev, kjer podeli vernim blagoslov z Najsvejšim. Na koru je domači pevski zbor lepo pel »Ecce sacerdos magnus« in »Sveto«. Po dokončani slovesnosti se poda visoki gospod v Drage, kjer je bila drugi dan pontifikalna sveta maša v grškem obredu. — Presvetli biskup se je vsem ljudem precej prikupil s svojo prijaznostjo, veliko ponižnostjo in apostolsko gorečnostjo.

(Iz Podbrezja.) Letos je jubilejno leto. Širom Avstrije se prirejajo veselice, večje in manjše. Tudi naše prijazno Podbrezje se giblje. Dne 24. t. m. ob 5. uri popoldne priredi šolska mladina z sodelovanjem domačih pevcev in igralcev veselico, v proslavo petdesetletnega cesarjevega vladanja. Vrstilo se bode petje, deklamacije in igre. Dohodek je namenjen za novi šolski harmonij. Prijatelj mladine in šole uljudno vabi dne 24. t. m. v Podbrezje na veselico vodstvo šole.

(Efektno tombolo) s 1500 srečkami à 20 kr. je dovolilo finančno ministerstvo prostovoljnemu gasilnemu društvu v Loškem Potoku.

(Iz Branice), 9. julija. (Izv. dopis.) Zaradi ne-pričakovane ovire bode slovesno blagoslovljenje vkladnega kamna za znani spomenik A. barona Čehovina mesto 29. m. m. pa 10. t. m. Pričujoč bode tudi velezaslužni predsednik veteranskega društva in stotnik deželne brambe (v razvidu) g. A. Jacobi z še neko drugo gospodo in obilnim vernim ljudstvom. — Okoli 3. ure popoldne po litanijah se bo zbralo ljudstvo pred hišo junakovo. V ta namen se bo najprej položilo nekaj spominov v izklesani in izdolbeni vkladni kamen, napreč nekaj sedanjih novcev, časnikov in »izprično pisimo« (Urkunde) v slovenskem in nemškem jeziku, katero Vam bom poslal v prepisu za listek »Slovenca«. Nagovor slavnosti primeren in na 1848/49 leto se nanašajoč in v spomin slavnemu junaku v proslavljenje cesarjeve 50letnice bode imel domači braniški kurat in rojak junakov g. M. Mihaeljev (M. Vales) po blagoslovilu. Kraj in rojstna hiša junakova bo vse okrašeno z ze-

lenjem in zastavami. Topiči bodo streljali na slavo r. junaku, ki je tako znal klésti s topovi Piemontezze pri Sommacampagni, Montagnani, Mortari in Novari, da si je pridobil 6 imenitnih svetinj za svojo izvanredno hrabrost. Ni se zastoj imenoval Andrej ali »Hrabroslav«, kajti delal je res vso čast temu svojemu krstnemu imenu!

(Ušla je) 9. junija l. l. nora ženska iz bolnišnice v Prjedoru v Bosni, kjer je bivala po begu iz domače hiše, ter se od tega časa popolnoma pogreša. Dotična je hči posestnika Franca Česen-a iz Gradiša, občina Spodnje Koseze, pošta Lukovca, okrajno glavarstvo Kamnik na Kranjskem, 18 let stara, velike in krepke postave, zelo rudečih lic, govori slovenski, navadno prav hitro gre ali teče, govori sama s seboj ali poje, oblečena je v bolniško obleko. Kdor bi imenovano osebo videl, naj jo blagovoli vstaviti, ter to, kakor tudi druga poročila, po katerih bi bilo mogoče nji na sled priti, občini v Spodnjih Kosezah naznaniti. Stroške bo nje oče povrnil.

(Potopljena ladija »Bourgogne«.) Grozna katastrofa se je pripetila dne 4. t. m. pri malem severno-ameriškem otoku Sable Island. Francoski parnik »Bourgogne« je trčil ob angleški jadrnik »Cromartysshire« in se potopil. Na parniku je bilo blizu tisoč oseb, in izmed teh jih je utonilo nad 600 popotnikov in pomorščakov. Nastala je na ladiji nepopisna panika. Vsakdo se je hotel rešiti v čolnih; in tu so se vedli zlasti mornarji uprav bestijalno; pehali in metali so v morje žene in otroke, da so rešili sebe. A taki niso bili samo surovi, neolikani mornarji, tudi fini gospodje so počenjali nezaslišane brutalnosti. Primerjali bi lahko ta slučaj s prizori v pariškem bazarju pred jednim letom. Tako pripoveduje popotnik John Burge, ki se je po silnem trudu vendar rešil: Prišel sem s svojo sivo materjo v čoln, še predno se je ladija potopila; matrozi so me pa prijeli in držali trdno, med tem ko so drugi vrgli mojo mater v morje, — potem so vrgli še mene za njó. Petkrat so me pahnili z vesli proč ter me potisnili pod čoln. Naposled sem se vendar rešil na drugem čolnu. — Nekdo drugi pripoveduje, da je zavpil inženir, katerega so klicali na pomoč, da ni zató tukaj, da bi reševal drugim življenje, in je pretil ljudem, ki so mu bili napóti, celo z nožem. — Drug popotnik je videl, kako se je cela obitelj skupaj potopila; mož je navel vse sile, da bi rešil ženo, toda že precej veliki trije otroci so se oklenili starišev in vseh pet se je potopilo. — Kakor zatrjujejo ljudje na angleški ladiji, ni bil ta nič kriv nesreče, kajti parnik se mora jadrniku umakniti. Sploh so pa storili Angleži tudi potem svojo dolžnost. Soproga kapitanova na angleški ladiji pripoveduje sledeče: Vstala sem kakor navadno zgodaj. Gosta megla se je razprostirala po morju. Malo pred sunkom začujem od leve strani parni žvižg. Naša ladija je zapiskala vsako minuto. Opozorila sem svojega moža na piskanje, in tudi čuvaj je čul neki glas, ki je prihajal vedno bližje. Mahoma pa se prikaže iz megle velikansk parnik tik naše ladije. Takoj potem pa nastane grozen ropot; skočila sem v kabino k otrokom, jih oblekla in nesla na krov; pričakovala sem vsak hip, da se pogrezne naša ladija. Ko smo pa spoznali, da ni nobene velike nevarnosti, smo skušali uzreti kje oni parnik. Nekoliko minut po onem groznem sunku smo čuli že pisek in videli, da so spustili nekaj raket. Moj mož je storil takisto; mislil je namreč, da mu hoče parnik pomagati, — toda kmalu je bilo vse tiho in vedeli smo, kaj se je moralo zgoditi. Počasi se zjasni in pokaže se nam strašen pogled. Okoli in okoli ljudje, boreči se z valovi in smrtjo. Nemudoma smo jim šli na pomoč. Več kakor 200 smo jih rešili in spravili na krov. — Koliko jih je ravno utonilo, se še ne ve, a sklepati je po poročilih, da silno veliko. Popotniki prvega razreda so se vsi potopili, največ se jih je rešilo onih iz tretjega, ker so bili na krovu. V neki čoln se je rešilo 40 žensk, a bilo ni v čolnu ne jednega moža in ni jednega vesla; čoln je omahnil — in vseh 40 se jih je potopilo. — Jako nečloveški so se obnašali tudi nekateri Italijani, ki so bili na krovu; z noži so pehali žene in otroke v stran, da so se tem gotoveje rešili sami. Neki Francoz, ki se je tudi rešil, pravi, da se sramuje, da so njegovi rojaki tako nečloveški. Pri sebi je imel dve siroti; spustil jih je v neki čoln, a njega samega niso pustili vanj; pogreznil

se je torej z ladijo; toda obdržal se je vendar na površji in zagledal v tem neki čoln; hotel je priti vanj, toda suvali so ga z vesli in železjem; roke njegove so črne od udarcev in telo njegovo polno ran; še osem ur se je držal na površji, naposled so ga rešili. Videl je, kako je zagrabilo pet žensk za rešilno vrv nekega čolna in so hotele za njimi plavati, toda matrozi so prerezali vrv in ženske so se potopile. — Junaško so se pa držali častniki in v prvi vrsti kapitan; ta je stal na svojem mestu do zadnjega trenutka.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj, 11. julija. Posvet načelnikov nemško-liberalnih strank se je vršil včeraj. Sklenili so zaupniki resolucijo, da so pripravljeni dogovarjati se z grofom Thunom, ako vlada odstrani jezikovne naredbe. S tem so Nemci odklonili željo Thunovo. — Grof Thun je bil še včeraj zvečer obveščen o tem sklepu po poslancih Schwegelnu in Pergeltu. Grof Thun je željo izrazil, naj bi zaupniki še v pondeljek ostali na Dunaju. Potem je min. preds. grof Thun takoj sklical ministerski svet, v katerem so se do- ločili koraki, katere vkrene vlada, ako nemško-liberalni in nacionalni zaupniki ostanejo pri svojem včerajšnjem sklepu. Vlada je te zaupnike obvestila o teh svojih korakih, vsled česar so se danes ti zopet sešli k posvetu. — Sklepi tega posveta sedaj še niso znani. Vender je skoro gotovo, da Nemci ostanejo pri svojih sklepih, dokler vlada ne umakne jezikovnih naredb.

Dunaj, 11. julija. Dunajski listi danes slikajo notranje-političen položaj kot jako kritičen. Vsled naročila ministerskega predsednika ne gre letos noben minister na počitnice čez poletje, vsi ostanejo na Dunaju, da so za vsak slučaj takoj na svojem mestu. Vendar pa radikalnih sprememb ni pričakovati, dokler se cesar ne vrne na Dunaj.

Dunaj, 11. julija. Vedno bolj se danes širijo govorice, da je v ministerstvu nastopila kriza ter da je dal minister dr. Bärnreither svojo ostavko vsled sklepa zaupnikov nemških liberalcev in nacionalcev.

Dunaj, 11. julija. Grof Thun je poklical za 14. t. m. na Dunaj zaupnike liberalnega veleposestva grofa Oswalda Thuna, kneza Rohana in kneza Karla Auersperga, da se z njimi razgovarja o položaju.

Pariz, 10. julija. Sodišče je razsodilo v pravni zadevi mej veččaki v pisavi in mej Zolo ter urednikom »Aurore« tako, da je Zola obsojen na 2000 frankov denarne kazni ter štirinajst dni zapora, ter ob jednem določilo, da morata z vrednikom solidarno plačati 5000 frankov odškodnine.

Vojska mej Španijo in Ameriko.

Odločilnega boja pri Santiago de Cuba le še ni bilo in zdi se, da se je znova podaljšalo premirje mej vojskovodjema. O Amerikancih se sicer poroča, da jim je došla pomoč in morda jim bo še le sedaj mogoče izvršiti prvotni načrt.

Španjci se sedaj ne zanimajo posebno za armado na Kubi, akoravno zahtevajo, da se bori do zadnjega, marveč prepuščajo usodo na otoku popolno previdnosti višjih vojnih poveljnikov. Mnogo bolj se brigajo sedaj za varstvo domačega obrežja, katero preti napasti Watsonovo brodovje, ki dospe v Evropo, ako se sedaj že nahaja na potu, koncem tekočega meseca. Pripravlja se novo brodovje in admiral Camara je dobil nalog, naj nemudoma odrine v domovino. Vse se toraj pripravlja na novo akcijo v domovini in resno nihče ne misli na premirje, vsaj v javnosti se tako zatrjuje.

Le na jedno eventualnost do sedaj še ne računajo Španjci, namreč na to, da Amerikanci morda na potu v Evropo obiščejo lahko tudi kanarske otoke ter se jih brez boja polasté.

Dunaj, 11. julija. Velevlasti prigovarjajo španjski vladi, naj prične razgovore za mir. Vlada španjska je pripravljena, ako bi Santiago padel, prositi za premirje. Vse je odvisno od tega, kaj bodo Amerikanci zahtevali. Ako bi ti zahtevali poleg Kube še kaj drugega, bi postal položaj zelo zamotan.

Dunaj, 11. julija. Vruskih dvornih krogih prevladuje misel, da bodo razgovori o sklepanju miru mej Ameriko in Španijo donesli mnogo težav za evropsko diplomacijo, ker se Amerika ne bo zadovoljila z neodvisnostjo Kube, marveč hoče baje imeti tudi Portorico in španjska posestva v Aziji. Temu pa Rusija in druge velevalsti ne bodo nikdar pritrdile.

Dunaj, 11. julija. Stranka prijazna miru dobiva vedno več pristašev. Tudi Silvela je za mir, pod tem pogojem, da se Španija odpove samo Kubi.

Peterburg, 11. julija. Tukaj vlada mnenje, da evropske velevalsti ne smejo nikakor trpeti, da bi ameriško brodovje bombardovalo kako španjsko mesto v Evropi. Glede konflikta mej Ameriko in Španijo so evropske velesile lahko jedine, jedine pa morajo biti tudi zato, da se ohrani svetovni mir.

Rim, 11. julija. Italijanske bojne ladije so dobile povelje nemudoma odpluti na španj. obrežje.

Madrid, 11. julija. V kabinetu vlada nejezidnost. Ministra Gamazo in Romero Robledo sta za mir, Correa in Aunon za nadaljevanje vojske, Sagasta in ostali ministri se pa še niso odločili. Blanco zahteva, da se vojska nadaljuje.

Port Said, 11. julija. Camarovo brodovje je odplulo proti Kartageni.

Washington, 10. julija. General Shafter je v soboto sporočil, da še ni prišlo do boja in da se še nadaljujejo dogovori glede izročitve Santiaga. — Španjskim četam je došla nova pomoč. Amerikanci so se preskrbeli z baterijami.

Washington, 10. julija. Šest baterij in dva polka pešcev je došlo včeraj iz Tampe pred Santiago. General Shafter zahteva brez-pogojno kapitulacijo.

Washington, 11. julija. V oddelek za vojno upravo je došlo včeraj sporočilo, da se je že pričelo bombardovanje mesta Santiago.

Umrli so:

V hiralnici:

9. julija. Ivan Peternel, gostač, 72 let, gangraena senilis.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padačina v 24. urah v mm.
9.	9. zvečer	734.3	16.1	brezv.	dež	
10.	7. zjutraj	735.7	13.2	sr. jzab.	del. jasno	8.0
	2. popol.	734.7	23.0	sl. szab.	del. oblač.	
10.	9. zvečer	735.0	16.4	sl. jug	jasno	
11.	7. zjutraj	735.7	13.6	sl. vzh.	jasno	0.0
	2. popol.	734.5	23.5	sl. jzab.	dež	

Srednja temperatura sobote 15.6°, za 4.0° pod normalom.
Srednja temperatura nedelje 17.5°, za 2.1° pod normalom.

Na prodaj sta dva križeva pota

jeden 95 cm visok, velja gld. 65.—

drugi 150 „ visok, velja „ 250.—

pri Fr. Toman-u, podobarju in pozlatarju v Ljubljani na Križevniškem trgu št. 1. 446 6—3

Učenec in praktikant

sprejmeta se takoj pri

vanu Kordik-u,

galanterijska in norimberška prodajalnica na debelo in drobno v Ljubljani 475 3—1

Razpisana in nastopiti je

služba orgljavca in cerkvenika

v Ribnici

do 31. oktobra 1898.

Letne plače je nad 500 gld. in prosto stanovanje. Cecilijanci imajo prednost. — Oglasila do 31. avgusta pri župnem uradu v Ribnici.

466 6—3

Fr. Dolinar, dekan.

Prijatelji slovenske akad. mladine, naročite se na

"NORO"

ki je glasilo slov. katol. akadem. dijaštva.

Cena: Za nedeljske 1 gld., za dijakke 60 kr.

Upravnik: Pavel Marija Valjavec, stud. iur., Dunaj, V. Matzleinsdorferstrasse 76, IV, 30.

Št. 23,486

Razpis ponudbene razprave.

472 2—2

Podpisani magistrat vsled sklepa občinskega sveta z dne 7. julija letos razpisuje pismeno ponudbeno razpravo za

oddajo vseh potrebnih stavbnih del za zgradbo „Mestnega doma“

na Cesarja Jožefa trgu radi nujnosti na dan

14. julija letos ob 10. uri dopoldne.

Dotični načrti, sestavek mer, pogoji in drugi pripadajoči pripomočki se dobivajo v pisarni mestnega stavbenega urada ob navadnih uradnih urah.

V ponudbah nastavi naj ponudnik s številkami jednotne cene in na njih podstavi preračunjeni skupni znesek s številko in besedami ter oddaj te ponudbe zapečatene in opremljene s 5 odstotnim vadijem v gotovini ali v vrednostnih papirjih do določenega roka pri podpisnem magistratu, o čemer se pripominja, da se sme ponujati za vsa dela vkup, pa tudi za vsako skupino del posebej.

Na ponudbe, ki bi došle prekasno, in na take, katere bi se ne ujemale popolnem z navedenimi pogoji, se ne bo oziralo.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

dne 8. julija 1898.

Za spomlad in stavbeno dobo!

Vse kar treba pri kmetijstvu, popraviljanju in zidanju hiš.

Orala, brane, lopate, motike, krampe, vile, vsakovrstne žage in pile, lonci (železoliti in ploščevinasti), nagrobni križi, različna mizarška, tesarska, kovaška, ključarska in usnjarska orodja.

Štedilniki, peči, kovano in valano železo, vsakovrstno kuhinjsko orodje, kovanja za okna, vrata in opele hiše. Železniške šine za oboke, cement, štorje za stropne.

Zaradi opustitve trgovine

oblastno dovoljena

popolna razprodaja

vsakovrstne železnine po tovarniških cenah.

Najlepša prilika g. trgovcem in sl. konsumnim društvom si vsakovrstno železnino najceneje naročiti. 293 67

And. Druškovič

Mestni trg št. 9./10.

Dratence in drat, vsakovrstne tehtnice, ploščevina vsakovrstna, kakor: mesingasta, pokfana, bakrena, cinkasta in pocinkana, bela in črna. Trombe za vodo in gnojnice. Svetilke in kovanja za kočije. Vsakovrstne ključalnice, mesingaste kljuke, pante in zapahe. Ledene omare in pipe za pivo. Kroglice in kegljanje itd. itd. itd.

Dunajska borza.

[Dne 11. julija.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 55 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 „ 50 „
Avstrijska zlata renta 4%	121 „ 30 „
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	100 „ 90 „
Ogerska zlata renta 4%	120 „ 80 „
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99 „ 10 „
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	908 „ — „
Kreditne delnice, 160 gld.	358 „ 10 „
London vista	119 „ 95 „
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 „ 80 „
20 mark	11 „ 75 „
20 frankov (napoleonidor)	9 „ 53 1/2 „
Italijanski bankovci	44 „ 35 „
C. kr. cekini	5 „ 63 „

Dne 9. julija.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	164 gld. — kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	160 „ 75 „
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	192 „ — „
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 „ 35 „
Tisne srečke 4%, 100 gld.	139 „ 50 „
Dunavske vravnave srečke 5%	128 „ 75 „
Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	109 „ 60 „
Posojilo goriškega mesta	112 „ 50 „
4% kranjsko deželno posojilo	98 „ 50 „
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98 „ 60 „
Prioritetne obveznice državne železnice	221 „ — „
„ južne železnice 3%	181 „ 70 „
„ južne železnice 5%	126 „ 60 „
„ dolenskih železnic 4%	99 „ 50 „

Kreditne srečke, 100 gld.	201 gld. 75 kr
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	165 „ — „
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	20 „ — „
Rudolfove srečke, 10 gld.	26 „ 50 „
Salmove srečke, 40 gld.	84 „ 50 „
St. Genois srečke, 40 gld.	79 „ 25 „
Waldsteinove srečke, 20 gld.	60 „ — „
Ljubljanske srečke	23 „ — „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	157 „ 50 „
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3415 „ — „
Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	436 „ — „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	77 „ 25 „
Splošna avstrijska stavbinska družba	110 „ — „
Montanska družba avstr. plan.	162 „ 40 „
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	173 „ — „
Papirnih rubljev 100	126 „ 62 „

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. — Promese za vsako žrebanje. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnica delniška družba

„MERCUR“
I., Wollzeile 10 in 13, Dunaj, I., Strobelgasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosogo kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnih.